

ورس ۱

قدماتو نشمردم / رسیدم به ناکجا / باغبون من خیلی وقته که قهر کرده با گلا ، چون
همشون پژمردن / این یعنی باغبون من / این افسردمو نمیشمم آرومتر
من خستم از راحت باختن / از آشغلامون آدم ساختن / از دل ، آهن ساختن / با بیل کندن با دست کاشتم / از
شک به یقین باور داشتن / از هرج و مرج ، از جر و بحث با همسر / اما خانوم باور کن زیر درد من حتی میشه
طاقت فلج / من بهش عادت کردم / درونم هنو ماتم کدست... / یه قدم فقط برگرد عقب / مادر دستمو بگیر تا از
دست نرم / خستم ازش / از هر اتاق و طاق من بی طاق / از تب و تاب و تاب من بی تاب
این شمع آب میشه ، ولی باید از نورش گذشت / این مرد پا میشه ، ولی باید که خوردش کنم
تو میگی که درد رفته / پس دواشم برگشته
حرف مفتی درد و دوا / من نا کجام یعنی بین مرز و مکان ، صبر و زمان
قدماتو نشمردم ، یعنی تک و تنهام / تنهام ... تنها تر از قبل

بریج

این یعنی درد منم شروع درمان یعنی باور / ناکجا یعنی هر کجا که باشی هنوز نرسیدی به آخر
قبوله / تو هرچی دیدی ، شنیدی ، کشیدی یا منتظری ببینی درد من همونه / تمومه
فقط... فقط باید باورش کنم (پاساژ : فقط باید منم باور کنم که)

همخوان

این لحظه میگذره ، این روزا تموم میشن / همشون دور میشن / دور دور دور
این لحظه میگذره ، این روزا تموم میشن / میاد از اون دور / نور نور نور

اوترو

مهم نی بقیه چی در موردت فکر میکنن گور بابای همه ، به چیزی که هستی افتخار کن... چون مهم تویی سرتو بگیر
بالا شرمنده هیشکی نیستی فقط توام باید باورش کنی ، باید باور کنی که

همخوان (تکرار)